

חלקי בקהילתי

יהי חלקי עמהם

הרה"ג ברוך צבי גרינבוים שליט"א | ראש ישיבת דרך ה' - חלקי בקהילתי

לזרכה של תנועת חלקי בקהילתי

בוגרי ישיבות רבים שיצאו לעבוד זקוקים לקהילות חברים תורנית. קהילה שתעניק להם שייכות וזהות חברתית, כקבוצה ששמה לה למטרה לקיים ביחד את ערכי התורה המצוות.

לאחר כמה שנות הקמת תשתית קהילתית-תורנית עבור חרדים עובדים, בעשרות מוקדים ברחבי הארץ, ולאחר שיחות עומק עם חכמים ונבונים מתוך הקהילות ומחוצה להן, מתגבשת אצלנו ההבנה שקהילות 'חלקי' צריכות להיות מיוסדות על עקרונות יסודיים מארגן - שיעמוד בבסיס כל קהילה.

מבנה קהילתי הוא אכן תשתית שמיוצרת שייכות חברתית, אך אין די במוסד 'הקהילה' כדי לתת לחרדי העובד את מה שהוא באמת צריך. כי מהי בעצם הגדרתה של קהילה? קהילה במונחה הבסיסי היא התקהלות של קבוצה סביב מטרה מסוימת.

היותנו 'חרדים עובדים' אינה סיבה מספקת להשתייכות קהילתית. העובדה שחברי הקהילה אינם לומדים כולל, ולא מרגישים לגמרי שייכים ומקובלים בבתי הכנסת של 'חניכי הישיבות', זו עדיין לא סיבה להפוך לקהילה.

זו אולי יציבה מספקת לפתוח בית כנסת נעים שכולם ירגישו בו בבית, או לייסד שיעורי תורה מותאמים לקהל הלומדים הייחודי של הקהילה. זו גם סיבה לארגן אירועי גיבוש משותפים לחברי בית הכנסת והשיעור. אך אין בכל אלו כדי להפוך את מתפללי בית הכנסת או חברי השיעור לקהילה. קרי, התקהלות של קבוצת חברים סביב רעיון ומטרה משותפת.

מהי אפוא מטרת העל של קהילת 'חלקי בקהילתי', ומה הרעיון המרכזי שסביבו נעה הקהילה, רעיון בסיסי הוהפך את קבוצת החברים לקהילת חברים משותפת, ולא רק לכאלו המגיעים בשבת ובחול להתפלל בבית הכנסת 'שלנו'?

אנו מבינים שאצל רוב בוגרי הישיבות העמלים, נוצר עם הזמן צורך בהתפתחות ורוחנית. כשאין לאיש חרדי צעיר מקורות של חיבור עם תורה שהוא אוהב, כשאין לו תפילה שהוא מתחבר אליה, והוא אינו מוצא

רב אישי חכם ומנוסה, להתייעץ אתו על הדברים הכי אישיים שלו, או יועץ תורני שיידע לתת כלים מעשיים לשלום בית ולחינוך ילדים - כשאין לו את כל אלו הוא מתנתק אט אט מתחושת החיבור הרוחני הנדרש. לכל הצרכים הבסיסיים הללו של החרדי העובד - בעיקר בגילאי 25 - 40 בתי הכנסות הייחודיים שלנו, ושיעורי התורה וכוללי הערב לחרדים העובדים - אולי יעזרו במעט לתחושת הניתוק

החברתי שמרגישים חלק מהחרדים העובדים. אבל אם לא יהיה עקרון מארגן אחד שעל בסיסו יפעלו קהילות 'חלקי' - לכאורה נחטיא את מטרותינו. הקהילה המתפתחת **אנו סבורים שקהילת 'חלקי' האידיאלית צריכה להיות בנויה על העיקרון הגדול של: 'קהילה בהתפתחות וצמיחה'.** כל אירועי הקהילה, התורניים והחברתיים צריכים להיות מכווני מטרה והיא: לייצר אצל חברי הקהילה התפתחות והתקדמות אישית בעבודת ה' - הן במישור התורני והן במישור המשפחתי.

יש כמה ערכי ליבה שבהם על החרדי העובד להתפתח ולהתקדם: חיבור פנימי - רגשי לערכי הבסיס של האמונה היהודית, ידיעת ההלכה, העמדת השבת בצורה הנכונה - במרכזי חיי המשפחה, קביעות עיתים לתורה בצורה נכונה, פרקטיקה בענייני שלום בית, ומימוש אישי בחיים.

דבר זה יוכל להתקיים על ידי תלמידי חכמים מביני עניין ויודעי שפה, היוודעים להלך כנגד רוחו של כל אחד מחברי הקהילה, שידריכו את חברי

תנועה רעיונית הקוראת לחרדים עובדים, להתפתח ולצמוח בעבודת ה' באמצעות קהילות

הקהילות בעניינים אלו תוך כדי הכרות אישית.

רבנים אלו אינם חייבים להיות רבני הקהילות הרשמיים של כל קהילה. לפעמים, היסטוריה לא תקנית של חברי הקהילה עם רב כזה או אחר בעברם - תעיב על החיבור האישי הנצרך לחברי הקהילה הצומחת של 'חלקי'. רבנים מנוסים אלו - בעדיפות לאלו הגרים בשכונת לקהילה - יעבירו שיעורים והדרכות לחברי הקהילות - גברים ונשים, באופן שיטתי בערכים האמורים, בשימת דגש על האווירה החברתית הנעימה והמגובשת הקיימת זה מכבר בקהילותינו.

קהילת 'חלקי' אינה רק קיבוץ של חרדים עובדים, אלא 'קהילת עובדים בצמיחה' - ששמה לעצמה מטרה יסודית להתקדם יחד בעבודת ה', והיא הראויה לתואר קהילה.

הבנה יסודית זו, מחייבת את כולנו להבין, ש'חלקי בקהילתי' אינו רק ארגון המממן צילנט בליל ישישי לשיעור מעניין לקראת שבת, או מעודד הקמת מניינים ושיעורים לחרדים עובדים. 'חלקי' ביסודה היא תנועה רעיונית הקוראת לחרדים העובדים להתפתח באופן אישי בעבודת ה' - באמצעות קהילות חברים ייעודיות, בהנחית גדולי תורה ותלמידי חכמים מתאימים - שיש להם קשר אישי עם חברי הקהילה, כשהארגון מסייע במעטפת ארגונית לחברי התנועה לממש את רצונם.

העיקרון של 'הקהילה המתפתחת' הוא נשמת אפה של תנועת 'חלקי בקהילתי', והוא הבסיס לקיומה של 'קהילת חלקי' אידיאלית.

אורחים נכנסים

מדור הלכתי

עמוד 2

חוגים עצמאות?

חלקי בעבודתי

עמוד 3

אחים שנואים

מחץ לקופסה

עמוד 4

תרשום תרשום

יש בידה

עמוד 5

שיר השירים

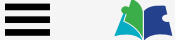
שמח בחלקי

עמוד 6

משיח בעיר

דברים כהווייתם

עמוד 8

הכנסת אורחים

אתנם בליל הסדר הכרזנו 'כל דכפין ייתי וייכול' אך בימינו מכניסים אורחים באופן שונה מעט מבעבר. השבוע נעסוק בפרטיה ודקדוקיה של מצווה יקרה זו

שומע לאו נמצא גורם קללה לעצמו' [לשון המ"ב]. אמנם יש לציין, כי בהזכרת 'הרחמן הוא יברך את בעל הבית הזה...' מקיימים את מצוות ברכת האורח. ולמרות שיש מעלה גדולה בנוסח הארוך יותר של 'ברכת האורח', די באמירת הרחמן בשביל לא להיחשב כנמנע מלברך את בעל הבית.

שאלה: היכן בהלכות ברכות מצאנו חילוק בין אורח לבין אדם שאינו אורח. דהיינו, שאדם שאינו אורח יצטרך לברך על דבר מה, והאורח אינו צריך לברך?

תשובה: יש כמה הלכות ברכות הנובעות מחמת הכלל של 'אורח על דעת בעל הבית הוא סומך', ונציין כאן הלכה אחת.

כידוע, ישנם בהלכות ברכות דיני קדימה, כגון שיש לברך על פרי משבעת המינים או לברך על המאכל החביב יותר, ובהלכה מבואר שאדם המברך על מאכל שהוא פחות חשוב בסדר הקדימויות, לא יכול על סמך ברכה זו לאכול מאכל חשוב יותר [הגם שברכתו שווה למאכל הראשון], וצריך לברך שוב על המאכל החשוב, אלא אם כן התכווין במפורש בשעת הברכה הראשונה לפטור גם את המאכל החשוב. ולכן המברך 'בורא פרי העץ' על תפוח, ורוצה אחר כך לאכול תמר, צריך לברך עליו פעם נוספת. עם זאת, כאשר אדם מתארח אצל חברו, ומברך על מאכל ואחר כך מביאים לו מאכל חשוב יותר, אינו מברך שוב על מאכל זה, משום שדעת האורח היא לכלול בשעת ברכתו את כל המאכלים שיביאו לפניו, ונחשב הדבר כאילו התכווין במפורש בשעת הברכה גם על המאכל החשוב.

בדרך כלל. אחד המארחים אמר לי פעם שבהלכה כתוב דברים חמורים על אורח שנמנע מזימון. האם הדבר נכון?

תשובה: בשולחן ערוך כתוב "מי שנותנים לו לברך ואינו מברך, מקצרים ימיו", ולפי זה יוצא שהמסרב לכיבוד שכבודו לזמן מכניס עצמו לסכנה. אולם בפוסקים מבואר שההקפדה כי

הכנסת אורחים | צילום אילוסטרציה: ברוך יערי

האורח יזמן היא משום 'ברכת האורח' הנאמרת בברכת המזון, ומנהגם היה שהמזמן מברך ושאר הסועדים יוצאים ממנו ידי חובה. אם כן, כאשר האורח מסרב לזמן הוא מפסיד את האפשרות לברך את בעל הבית. אולם בימינו שכל הסועדים מברכים, אין בזה את ההקפדה הנזכרת.

אגב הלכה זו יש ללמוד על חשיבותה של ברכת האורח, וכמה יש להזהר מלהימנע ממנה. 'בזה שנמנע לברך את בעה"ב שהוא מזרע אברהם שנאמר בו ואברכה מברכך ומכלל הן אתה

שאלה: מצות הכנסת אורחים לאנשים שאינם מוכרים, נראית קצת רחוקה ביום-יום שלנו. הכל הרי מסודר ומתוכנן מראש, ואין את גבאי העיירה המכוון לאחר התפילה בליל שבת את האורחים למארחיהם. האם יש בכל אופן אפשרות להשתדל במצווה גדולה זו, ולקיים מצות הכנסת אורחים באנשים זרים?

תשובה: הגם שהאירוח בימינו הוא לרוב בין מכרים וידידים, והוא לא נועד להאכיל את הרעבים, אלא יותר חוויה חברתית, ונראה שאין מתקיימת בו מצות 'הכנסת אורחים', אך עדיין אפשר לציין גם כיום אופנים בהם ניתן לקיים מצות 'הכנסת אורחים' ולהועיל לזרים באירוח זה.

אחד מהם הוא אירוח אנשים המתקרים לחיי תורה ומצוות, ומבקשים להתארח אצל משפחות חרדיות לסעודות שבת, ולחוות את מצוות השבת באופן בלתי אמצעי. פעמים רבות שאירוח כזה הוא היוצר את החיבור של משפחות אלו לשמירת שבת, וזכות המארחים אותם בסבר פנים יפות, גדולה מאוד. בכך מקיימים מצות הכנסת אורחים בהידור רב.

הדבר שמאפיין 'הכנסת אורחים' יותר ממעשה חסד רגיל הוא העובדה שהמארח מכניס את האורח אל תוך רשותו הפרטית, דבר שנחשב כנתינה יותר מהותית. נראה שגם הענקת טרמפ לאדם הממתין לכך נחשבת להכנסת אורחים, משום שמעניקים בזה לאדם זר את צרכיו על ידי 'אירוח' בתוך הרשות הפרטית, ונתינה זו היא בדרגה גבוהה יותר מחסד רגיל.

שאלה: אני בחור ישיבה שמתארך הרבה בסעודות שבת אצל קרובים ומכרים שגרים באזור. הרבה מהם מכבדים אותי בזימון בסיום הסעודה, אולם הטבע הביישן שלי גורם לי לסרב

מעניין לדעת

למי שייכת מנתו של האורח?

הפוסקים דנו בשאלה זו בעקבות מעשה שהיה באורח שלקח את המנה המיועדת לו בסעודה, וקידש איתה אשה, והנידון היה האם המארח מתכוון להקנות לאורח לגמרי את מנתו, או שמא המנה עדיין שייכת למארח והוא בסך הכל נותר רשות לאורח לאכול משלו. השלכה נוספת של שאלה זו נוגעת למתארחים בפסח, משום שלהלכה אפשר לצאת ידי חובת מצה בליל הסדר רק במצות שהם בבעלות האדם, ולדעות שהמאכלים המוגשים לאורח עדיין שייכים לבעל הבית, לא יוכל האורח לצאת בהם ידי חובתו, ויצטרך האורח לעשות מעשה קנין לפני החג.

עצמאי בשטח

במקום העבודה שלי יש חופשה ביום העצמאות, מה שמנכיח את היום הזה בחיי, בניגוד מוחלט לתקופה לפני היציאה לעבוד. אנחנו מנצלים את יום החופש ליציאה משפחתית, ובשנה שעברה אפילו עשינו 'על האש' כמו הרבה ישראלים. אני לא יודע אם זה ראוי או לא, והייתי רוצה לדעת את היחס הנכון למציאות זו.

תשובה:

שלום לך שואל יקר!

לויית כותב שהמציאות של חגיגות יום העצמאות בעבודה הביאה אותך לחשוב מחדש על הנושא, והיית מבקש ללכך את הסוגיא ולהבין מדוע הורו גדולי ישראל להתעלם מיום העצמאות, היית משיב לך שאין במסגרת המצומצמת הזו די מקום לדון בנושא מורכב זה כראוי.

אבל במילותיך, אני קורא שאלה אחרת. אתה מבין את ההתעלמות מיום העצמאות, רק מרגיש שהמציאות במקום העבודה משתלטת על המציאות שלך בתוך ביתך, והאווירה החגיגית שיש בימים אלו בעבודה, חודרת גם אליך הבייתה.

על כך חשוב לי לייחד אליך כמה דברים, כי אני מתאר לעצמי שזו לא הפעם הראשונה בה אתה נוכח לראות שהאווירה בעבודה משפיעה על האווירה אצלך בבית. הפעם זה ביחס ליום העצמאות, אך בפעמים אחרות זה יכול להופיע בשלל צורות אחרות.

רק להיות עם יד על הדופק, שהמבט הערכי לא שתנה פתאום, או לאט לאט

הנושא הזה חשוב מאד. מצד אחד היציאה לעבודה גורמת לחיכוך עם החיים, ומציבה את האדם בפני אתגרים מורכבים. אם יידע לנצלם כראוי הוא יוכל להתעלות מהם, להתגבר ולהתבגר. לכן אני לא חושב שהציפייה היא, שהיציאה לעבודה לא תשנה אותו ואת הבית שלו, אלא שהשינוי יהיה רק טובה. כל מציאות בחיים אמורה ללמד את האדם על חייו, אך מוטל עלינו לנסות שחינו היהודיים ישתפרו ויתעלו על פי השינוי הזה.

כל זאת בנוגע לשאלות העולות על הפרק, בהם צריך להתבונן, לשאול לברר וללמוד איך להסתכל בעין יהודית על הדברים.

אבל כשלא נשאלת שאלה, כשאין שאלה של בירור, אלא שהמציאות בעבודה חודרת אליך הביתה ללא סיבה. ראוי שתשים לב לכך. צריך להתייבב עם עמוד שדרה חזק. אין סיבה שיחזרו אליך הבייתה דברים סתם ללא סיבה, ובכדי שלא תמצא את עצמך איך מבלי לשים לב, הבית שלך משנה צורה במשך השנים, הייתי מציע לך לסנן קצת את מה שנכנס אליך הביתה.

במקרה הזה למשל, אם יש לך חופש ביום העצמאות, ואתה עסוק מאד, ורוצה לנצל את היום הזה ליציאה משפחתית, כי חסרות לך הזדמנויות כאלו. אם אתה מצליח לצאת עם משפחתך כשההתייחסות ליום העצמאות בתוך ביתך, אינה משתנית, הרי שאין בכך טעם לפגם.

אבל אם אתה לא מצליח, ובעקבות זאת אתה חוגג יום שאתה לא רוצה לחגוג, אם החגיגה נכנסת אליך הבייתה בלי יכולת לסנן ולהבדיל בין ניצול יום חופשה לבין חגיגה, אזי עליך לדאוג שדבר כזה לא יקרה. כי מציאות כזו בה אתה מוצא את עצמך מושפע מסביבת העבודה שלך, בלי שאתה רוצה בכך, יכולה לחזור על עצמה בעוד מקרים נוספים. וחובת האדם להיות חסין מפני רוחות זרות שעולות לשנות את הבית שלו בלי שהוא שם לב.

בברכה מרובה ובהצלחה
שלמה

לשאלות בנושאים הנידונים בטור, כמו ייעודו של בן תורה עובד וסדר יומו, הקפדה על הלכה במשרד, ואתגרים בחיי המעשה, מוזמנים לכתוב לרב שלי"ט בכתובת:

shlomo.lifshts@gmail.com

חזל"ש

כשכוכבי מוצאי שביעי של פסח מנצנצים בשמים, כשאצל מרוקאים מתרווחים וטועדים, בעוד אשכנזים מפנים שוטפים מייבשים ומעלים, 'אחרי הפסח' מופיע בכל כוחו. עוד ייקח יום של אסרו חג, עד שהילדים יחזרו ללימודים. יחלפו כמה ימים עד שבמכולת יופיעו מיני מזונות שאנפו לאחר הפסח, אבל עכשיו זה סופי. אחרי הפסח כבר כאן, והחזרה לשגרה.

עברנו שבועות של הכנה נמרצת, קצת לחוצה ומתוחה לקראת החג הראשון, הגדול והמשמעותי בתולדות עמנו. אחריהם שבוע של עבודת ה', אכילת מצות ותפילות חגיגיות, משפחה וחברים, וחיבור עמוק לזהותנו כיהודים, עם ה' היוצא ממצרים לחירות עולם. כעת מתחיל האתגר הגדול. עד כמה נצליח לקחת את רוח החג, את רוממות הנפש והלב העולה על גדותיו, אל הקיץ הלוהט העומד בפתח. איך נוכל לשמור על צלילות המבט של ליל הסדר, בתוך חמסין ואובך מטשטשים, צרות של כלל ופרט, אתגרים של קל וחומר.

נהר הזמן שוצף ושוטף. האדם היחיד, מתקשה לעמוד בסחף, מול השגרה הקבועה שמערפלת ומרדדת את מעשינו לרצף פעולות ידועות מראש. רק החיבור אל ציבור של בני עלייה, אנשים המבקשים להתחבר יחד לצמוח ולהתפתח, הוא שיכול להציל אותנו מאימת הקביעות השוחקת.

אנו, בוגרי ישיבות העולים לפרנסתם, מבינים את הסיכון הגבוה בו אנחנו נמצאים, בפרט בימים אלו. לכן נקהל ונעמוד על נפשנו, נתחבר לקהילה תורנית ראויה לרוחנו, קרובה לליבנו, וטובה בעינינו, בדרך העולה אל הר סיני.

קריאה מהנה
המערכת

חלקי בקהילתי

קול קורא

אם ידוע לך על עיר או שכונה בה מתגוררים חרדים עובדים, שעדיין אין להם שייכות קהילתית

אם יש לך רעיון ליזם חברתי המתגורר במקום, שיכול לקדם איתנו פתיחת קהילה של 'חלקי'

אנא פנה אל מוקד הקהילות שלנו ואנו ניצור איתו קשר.

'חלקי'- כי לכולם מגיע חלק...

מוקד הקהילות: 02-6260115

אחים יקרים שנואי נפשי

יהודי נדרש להחזיק את שתי העמדות גם יחד, הוא אח שלי, הוא פוגע באבא שלי

הרב את ההספד במיילים המדהימות הללו "אחים חביבים - שנואים, נשמות קדושות - משוקצות כטומאת הנדה" (על במותנו חלל'). סיני יז, תש"ה). הוא מדבר על אנשים שמרדו להכעיס, יהודים שגדלו על ברכי האמונה וקיום המצוות ופרקו עול. עליהם הוא אומר: אני אוהב אותם, ודן את כוונתם לזכות גדולה, אבל שלא תטעו לרגע, זה לא המושכל הראשון שלי, כשמישהו מחלל שבת, הוא רומס את אבי, יורק לאמי בפרצוף, ופוגע בי אישית. תנועת הנפש הראשונה שלי היא כעס וסלידה. מי שאינו מרגיש כך הוא אדיש לדבר ה'. רק לאחר מכן אפשר לגייס בתוכנו אהבה, לימוד זכות ורגשות אחווה נעלים.

לאבא שלך היית מעיר כך? מבקר שופט או משמיץ אותו? ביחיד, בצבור? אם זה הכרח, אם זה באמת כבוד שמייס שאין מנוס ממנו אז אתה בדחילו ורחימו, בכאב לב וגרירת רגלים תעשה את זה, גם לאבך. אם לא? לאף אחד לא.

זה מבחן אדיר, כשאתה בא לעשות משהו בשם ה', מה המושכל ראשון שלך, האם המזל מאדים שלך מוצא את מקומו, או שאתה עושה את זה כמי שכפאו שד.

מאיך גיסא, ממשיכה הסוגיה ואומרת דבר מדהים לא פחות. נשיא בעמך אל תאור - בעושה מעשה עמך. אחד מאוהבי ישראל המופלגים בדורנו, הרב קוק, לימד זכות על החלוצים שהיו פורקי עול להכעיס. רבים הצועדים כביכול בדרכו, אמצו את הגישה המחבקת ומכילה בכל מחיר. אך במקום אחד חושף הראי"ה את עמדתו האמיתית. בהספד מפורסם שהתבקש לכתוב על שלושה חלוצים שנרצחו בידי ערבים צמאי דם מתחיל

יהודי, כך מקובל בשם הקוצקער, צריך לדעת לעשות שלושה דברים: כריעה זקופה, זעקה דמומה, וריקוד בלי תנועה. את הדיסוננס הזה - ההחזקה בו זמנית של חוויות מנוגדות כל כך, אנו מוצאים למעשה, בדברי חז"ל. "למה נקרא שמו אדם? אָדָמָה לא-ל אך גם בא מהאדמה. מדוע נברא אדם אחרון? משל למלך... וגם יתוש קדמך. וכן על זו הדרך

השבוע למדתי את הסוגיה בסנהדרין דף פה: העוסקת בשאלה האם מותר לשליח בית דין להכות או להחרים את אביו. רב ששת מציג זוית ראייה מדהימה וסובר שמוותר, שהרי: "אחר - מי התירו? אלא כבוד שמים עדיף - הכא נמי כבוד שמים עדיף". שלא תתבלבלו, רב ששת, המתיר, לא מציג כאן גישה מקילה, אלא מחמירה מאוד. הוא אומר בעצם שגם כשאתה ניגש להכות או להחרים יהודי, להעיר לו בבית הכנסת, לבקר אותו בכל מיני קנאות ורק לשם שמייס כמוכן, איך אתה בכלל מסוגל לעשות את זה, הוא אח שלך!

בוגר ישיבה, יש לך כבר קהילה משלך? חלקי בקהילתי 02-6260115

עושה שכל

הרב אברהם משכיל לאיתן | מאמן ומרצה להתפתחות אישית

זו לא המציאות, אלו רק קולות בראש.

לא משנה מה האירוע, משנה הגישה שלך לאירוע.

אני לא מצליח לישון, ואתה עם חוב של שני מיליארד דולר ישן כמו תינוק?"

"כי אני עשיר ואתה עני" ענה טראמפ.

איך הוא עשיר עם חוב של שני מיליארד דולר? הוא עשיר, כי הוא מבין שהחוב הזה הוא לא המציאות עצמה, אלא רק קול בראש. מה שמשנה זו לא המציאות, אלא הגישה שלך כלפיה. לפעמים המציאות מורכבת, אבל מה שחשוב זה איך אתה בוחר להתייחס אליה. אם תשנה את הגישה שלך, תבין שאלו רק קולות בראש, ותפעל בהתאם - תגלה שאתה משיג תוצאות מפתיעות.

שאיין סיכוי - זה לא אומר שבאמת אין סיכוי. המציאות מוכיחה אחרת, אבל בראש אתה שומע שאין לך סיכוי. מה שאתה יכול לעשות זה לזהות שאלו רק קולות ולפעול ממקום גבוה יותר. תוכל לקחת מישור לצייד שיעזור לך לראות את הדברים בצורה אובייקטיבית. כי אם זה רק קול בראש, אתה יכול לבחור בצעד אמין יותר, מתקדם יותר, כדי להשיג את המטרות שלך. הדבר המפתיע הוא שכאשר אתה מצליח להפחית את הפחד, אתה משיג הרבה יותר.

יש סיפור מדהים על דונלד טראמפ. פרופסור לכלכלה ראיין אותו פעם, ושאל: "תגיד לי, כשהיית חייב שני מיליארד דולר, איך ישנת בלילה?"

טראמפ ענה לו: "ישנתי כמו תינוק."

הפרופסור התפלא: "אם אני חייב 300 דולר

אתה קם בבוקר לעוד יום עבודה, מרגיש שהכול על הכתפיים שלך, כולך לחץ: "מה יהיה הבוס לא מעריך אותי, המשכורת לא מספיקה לי. מה אעשה? איך אתקדם? אני מרגיש תקוע, אולי יפטרו אותי, אין לי יציבות."

אז מה באמת קורה לך ברגעי משבר? איך אתה מתמודד כשהכול נראה כאילו יוצא משליטה ומאתגר אותך?

איך אתה מגיב אז?

אני רוצה להציע לך היום את מודל הקולות. שזה אומר לזהות איך הפחד שלך ממשוה רע שיקרה בעקבות מעשה שלך או חוסר מעשה - נובע רק מקול בראש. אתה חווה את זה כמציאות, אבל למעשה אלו רק מחשבות פנימיות.

אם יש לך קולות של ייאוש, אם אתה מרגיש

חשיבות רישום בעלות הנכס, ברשויות

ביקשתי מהצדדים לבדוק את מצב רישום הנכסים, והם הופתעו...

המלצה למעשה

לפי ההלכה אדם יכול להיות בעלים על נכס גם אם הוא אינו רשום על שמו. רק אם יש ויכוח מי הוא הבעלים של הנכס, אזי במקרים מסוימים הרישום ברשויות יכול להפוך את הבעלים למוחזק בנכס. אשר על כן, יש לדעת כי בכל סוגי העסקאות אשר אינן מדווחות לרשויות מסיבות שונות, יכולה להיות לכך משמעות לגבי הבעלות והאפשרות להוכיח אותה. יש כאלו שהפסידו את נכסיהם עקב אי רישום. ולכן חשוב להתייעץ בכל עסקת מכר עם דיין מומחה, וכן עם עו"ד שיבדוק היטב ברשויות את כל עניני רישום הנכס.

בסתירה בין זכות חוזית לזכות קניינית, תגבר האחרונה.

חשיבות הרישום ברשויות

תהליך עסקה במקרקעין מסתיים ברישום בעלות הנכס, וזה הדבר החשוב ביותר בעסקה. משמעות הרישום היא כי מי שמופיע כבעלים בנסח הטאבו, או במקום הרישום הנהוג באיזור, הוא בעליו של הנכס. אי סיום תהליך רישום הדירה ברשויות יכול לפגוע בזכויות הרוכש ולהקשות עליו להוכיח בעלות. משכך, הוא עלול להיתקל בבעיות בלקיחת משכנתא, במכירת הנכס ועוד.

בבוררות ירושה שהגיעה אליי, סביב עזבון של מספר נכסים, ביקשתי מהצדדים כבר בתחילת הדיונים, ומיד לאחר חתימת שטר הבוררות, לבדוק את מצב רישום הנכסים ברשויות. בבדיקה התברר כי על חלק מהנכסים לא היה רישום הנכס על שם ההורים אלא על שם החברה שמכרה את הנכס, לצד בעיות נוספות, שגרמו לסיבוך בהסכם הירושה ובמימושו.

לעיתים בעסקאות נדל"ן, הצדדים אינם מקפידים לערוך רישום בטאבו (או רישום אחר, לפי הנהוג באזור הנכס) כפי החוזה, והם לא מודעים שבגין כך ייתכן ועל פי ההלכה [וגם לפי החוק] הם יפסידו את הנכס. לכן יש להקפיד בכל עסקת מקרקעין, על השלמת הרישום ברשויות, כפי הבעלות המוסכמת בין הצדדים.

ההבדל בין זכות חוזית לזכות קניינית

יש שני סוגי זכויות במקרקעין - זכות בעלות, וזכות חוזית. כאשר נחתם חוזה מכר, ואפילו אם רק נרשמה הערת אזהרה, זוהי זכות חוזית. כאשר הנכס נרשם במרשם המקרקעין, אזי עצם הרישום יוצר את הזכות הקניינית, והרישום יחשב ראיה חותכת לתוכנו.

זכות חוזית מתייחסת לבני אדם משני הצדדים, ולהסכמות אליהן הגיעו במושא ומתן ביניהם. הזכות הקניינית היא ביחס לכל העולם. כלומר, הזכות החוזית נתפסת כזכות חלשה יותר בהשוואה לזכות הקניינית, לכן בדרך כלל

ניתן לפנות לרב בטלפון 052-7119617 או במייל 7119617@gmail.com

חלקי בקהילתי

בית תורני קהילתי לבגרי ישיבות עובדים לאורם של גדולי התורה

חברים מתכוננים לשבת!

שבת היא: מרכז היהדות • מרכז השבוע
• יומה המרכזי של הקהילה • יומה המרכזי של המשפחה

השבת חשובה לך?

הצטרף גם אתה לאחת מקבוצות החברים של "ליל שישי של חלקי" נפגשים בכל ליל שישי בכל רחבי הארץ, מתכוננים לשבת עם לימוד מענין על פרשת השבוע, השקפה, מחשבה ועוד תוך כדי גיבוש חברתי .. "טועמיה" חם ומהביל לכבוד שבת קודש

אחרי ליל שישי שכזה השבת שלך תקבל טעם אחר!

חלקי בקהילתי 02-6260115

מחשבות טובות... וכאלו שפחות

נסי לא לחשוב על דובים לבנים, והם כל הזמן יצופו לך במחשבה...

נאמנים עלינו דברי חז"ל שזה יכול לתת טוויסט למחשבות הלא טובות שלנו, והלוואי שנצליח לא עלייך המלאכה לגמור, אבל אי את בת חורין להיבטל הימנה...

בהצלחה

מעוניינת לשלוח שאלה לרב, כתבי למייל hazchutleyahadut@gmail.com

לרישום קבלת תכני הזכות ליהדות הרשמי כאן: <https://lp.smooove.io/ozk7?cs=chelki>

מסלול אחד:

מגירת ההיסחיים הסודיים. תכני לך מראש שניים או שלושה נושאים שבאמת מעסיקים אותך, תשאירי לך בהם איזו שאלה מסקרנת שאין לך עליה תשובה, ובכל פעם שיעלו בך מחשבות לא טובות, תנסי לעבור לנושאים הללו.

אופציה דומה, היא להיזכר באיזה אחיין מתוק או רעיון דומה, ובכל פעם שעולות מחשבות לא טובות לפתוח את המגירה במוח עם התמונות של המתוק

מסלול שני:

לחשוב על דברי תורה. חכמים מלמדים אותנו שהדבר שיכול לתבל מחשבות לא טובות, זה דברי תורה. "בראתי יצר הרע, בראתי לו תורה תבלין" באופן פרקטי, כדאי לך לעשות קביעות קטנה פעם בשבוע או אפילו יותר, בלימוד של ספר תורני באופן מתקדם.

רציתי לשאול

איך אפשר להתגבר על מחשבות רעות, אחרי שראיתי בטעות משהו מאוד לא טוב, אבל מושך.

אני כל הזמן רואה את זה בראש, ויודעת שאסור לחשוב על זה. אבל מצד שני, זה מושך אותי לחשוב על זה. מה עושים?

שלום וברכה

העולם אומר שלא ניתן שלא לחשוב על דובים לבנים... אם תנסי לא לחשוב על דובים לבנים הם כל הזמן יצופו לך במחשבה. אז מה עושים? פשוט חושבים על דובים שחורים... כשהמוח עסוק במשהו אחד, יש לו סיכוי להרפות מהמשהו השני.

העיקרון הזה יכול לעבוד בשני מסלולים מקבילים, וכדאי לנסות את שניהם

אבות עם בנים - בונים קהילה

חלקי בקהילתי 02-6260115

כתב תורני קהילתי לנבחרים שישבות עובדים לאומים של חז"ל החזרת

לילדי חלקי

מנדי פרוור

חיזות לכל המשפחה לשולחן שבת
לע"ר שמואל בן ר' זב ודבורה בת אברהם שמואל הכהן

גזר ישמור

- א. אחד הזוחלים, שרץ טמא, ששמו הוא גם שם כולל להרבה זוחלים כמו שממית, כוח ועוד
- ב. עוד אחד מבני הדודים שסייע להוציא את בני אהרן המתים מהמקדש
- ג. בין מקווי המים שמוזכרים בפרשתנו ויש בהם דגים
- ד. אחד ממניי הארבה (הכשרים)
- ה. כיצד קראו לדוד אהרן שבניו היו מישאל ואלצפן?
- ו. איזו פעולה אסר משה על אהרן ובניו לעשות בשערם
- ז. שאלת בנוס: לאשתו של תלמי המלך קראו "ארנבת". החכמים שתרגמו את התורה (תרגום השבעים) השתמשו בביטוי אחר במקום "ארנבת" כדי לא להעליב אותה. מהו הביטוי?
- ח. סימן כשרות נוסף בדגים
- ט. עוף דורס ששמו דווקא מזכיר חמלה...
- י. מה עוד אסור לשנות לפני שנכנסים למקדש, חוץ מיין?
- יא. אם נפלה עליו נבלת שרץ טמא, צריך לנתץ אותו (במידה שהוא עשוי מחרס, כמובן)

- א. מה הקריבו בני אהרן שבגלל זה נענשו במיתה?
- ב. סוג של מקווה מים שמחובר לאדמה ולכן אינו מקבל טומאה
- ג. בהמה שיש בה רק סימן אחד של כשרות ולכן איננה טהורה
- ד. ציפור יפה והדורה (אינה כשרה) שיש לה כרבולת כפולה (לפי רש"י) או כפי שמקובל לקרוא לה כיום "ציצית נוצות". אגב, היא מוגדרת כ"ציפור הלאומית של ישראל"
- ה. את מה "כל בית ישראל יבכו"?
- ו. כיצד הגיבו בני ישראל לאחר שהאש אכלה את העולה והחלבים על המזבח? (2 דברים, שניהם באות ו')
- ז. אם הוא יבש ונפל עליו משהו טמא, הוא לא נטמא (אך אם הוא רטוב - נטמא)
- ח. מכרסם קטן (ועיוור) שחי באדמה והוא אסור באכילה - ממשפחת "השרץ השרץ על הארץ"
- ט. מי שנגע בנבלת בהמה טהורה, יהיה...
- י. עוף לילי לא טהור, נראה כאילו יש לו משקפיים...
- יא. עוף לילה שאינו טהור, חי גם ב"חורבות" (כפי המוזכר בתהלים)

81' אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב	81' אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב	81' אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב	81' אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב
82' אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב	82' אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב	82' אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב	82' אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב
83' אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב	83' אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב	83' אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב	83' אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב
84' אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב	84' אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב	84' אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב	84' אַבְרָהָם וְיִצְחָק וְיַעֲקֹב

לריח שמניך טובים

שיר השירים - סיפור אהבה שלא נגמר

דרך הפשט' מרומם הנפש ו'על דרך הנסתר' הלוט בגלימת מסתורין, רזא דרזין. אבל גם היום שיר השירים של ילדותי, בין קבלת שבת למעריב בעזרת תורה, עדיין מתנגן בלהט... באתי לגניי אחותי כלה.

המפגש הראשון עם שיר השירים, היה בכלל במקלט צפוף של בית הכנסת 'עזרת תורה' בשכונת סנהדריה המורחבת. אני די בטוח שהעניין לא היה הממתק שחילקו הגבאים בסוף, כי הוא היה יותר עונש מפרס. בגיל 7 אתה כבר אמור לדעת שאסור לאכול לפני קידוש, ואם לא ידעת, יהיה כבר איזה אח גדול שידאג לעדכן. קשה להסתובב בגיל 7 עם ממתק שאי אפשר לאכול, זה כמו לחכות בתחנה לאוטובוס שכבר עבר, לעמוד שם עם סיגריה בלי אש.

לי לעולם! כלל זה חל גם על כלל המצוות, שסובבות סביב נקודת האמצע. זו הלהבה הבוררת, אש התמיד, של קשר האהבה בינינו ובינו. כנסת ישראל הצמאה ומשתוקקת לחיבור עם דודה האוהב, מלך אסור ברהיטים.

שיר השירים הוא נקודת האמצע של כל השירים כולם, כי בסופו של דבר זו תכלית המצוות כולן - שנדעהו בכל דרכינו, שנזכור אותו ונחיה אתו כל הזמן, שנתחבר אליו בכל לב ולב.

הניצחון המוחלט של היצר הרע, הוא כשהוא מצליח להרחיק אותנו, ולנתק את הקשר החזק הזה. קל לנו להאמין לו, כי אנתנו בתוכנו, רגילים לחשוב שאנחנו רחוקים ופחות טובים. שיר השירים מזכיר לנו שהוא תמיד שם, רוצה בקשר קרבה וידידות, ואוהב אותנו אהבה רבה, אהבת עולם.

את סודותיו של שיר השירים, איני יודע. גם אני מתפלל שתיחשב לי אמירתו כאילו השגתי אותם כמו שהם, נפלאים ונוראים, חתומים וסתומים. אפשר ולנסות להסביר את הסוד הגלוי שמתבאר בין שורותיו. שיר, הוא מעגל ("שירים, נזמים וטבעות" בלשון המשנה) שסובב סביב נקודת המרכז שלו. הנקודה היא לב המעגל, וממנה יוצאים קווי רדיוס כל אחד למקומו. לכל מצווה מתרי"ג המצוות, יש נקודת מרכז, שהיא לב העניין. היא מהותה של המצווה, וממנה יוצאים קווים המגדירים את המעגל הרחב שלה. הנקודה של תפילין למשל, היא לשעבד את המוח והלב לקב"ה. הצבע השחור והצורה המרובעת, הרצועות הנכרכות והפרשיות הכתובות כסדרן, הם פרטיה ודקדוקיה של המצווה. קווי הרדיוס הנמתחים מנקודת האמצע של וארשתך לי באמונה... וארשתך

אז זה לא הממתק, כנראה גם לא המיילים. קשה להבין בגיל 7 את שיר השירים. אבל המנגינה והאווירה היו קסם שלא מן העולם הזה, ועד היום טעמי המקרא של המגילה שהיא קודש קדשים, חרותים במוחי. את סיפור האהבה הזה, לא יוכלו לכבות מים רבים או אלף כבאים. לימים, הפליא המלבי"ם לבאר את המשל והמליצה, ואת חמשת הנבואות בהן מתחברת נשמת שלמה המלך הכלואה בתוך הגוף החומרי, אל דודה בשמי קדם ומתנבאת במראות אלוקים. לצד פירוש הגר"א 'על

חלקי בארץ החיים

ברוך יערי

בריות טובות ואילנות טובות להנות בהן בני אדם

שלהי ניסן תשפ"ד. גבעת שאול, ירושלים

חרדי עובד ומרגיש לבד?
'חלקי בקהילתי' - תרגיש בבית

חלקי בקהילתי 02-6260115

מו"ל: חלקי בקהילתי
יזמות קהילתית תורנית.
מייסד: הרב"ג ברוך צבי גרינבוים
עורך: אהוד בן יהודה

כותבים קבועים:

הרב אפרים קרלינסקי, הרב דב הבי"ן, הרב שלמה ליפשיץ,
הרב זאב קצנלבון, הרב נתנאל זליקוביץ,
הרב עלי מורנשטרן, הרב יעקב שאפנס, ברוך יערי
עיצוב גרפי: נימיק פרסום, עיצוב גרפי: מירי 054-8420999

חלקי בקהילתי

חלקי בקהילתי:
רחוב קהתי 14 ירושלים

מרכז מידע ארצי:

02-6260115

chelki.co.il

helkioffice@gmail.com

משיח בעיר – No Fear

**תרחיש קיצוני, אפשרי -
ע"פ הגמ' ערוכין מג: כי
ייתכן ואלהו יגיע, אך איש
לא ידע**

לכלא, אולי אפילו יגביל את כוחו של בג"ץ, המשיח הוא משלנו".

זה יגרום למפולת כלכלית, הזהיר מאן דהו. שילוב של המשיח וטראמפ יכניס את העולם למיתון שהוא לא יתאושש ממנו שנים. אם יש לכם מניות תמכרו עכשיו. רואים שאתה לא משקיע פסביו, גער בו חסיד עב בשר, ירידות זה לחם וחמאה של השוק, אסור לתזמן את השוק. חכה לירידות ותחזק.

הוויכוח התעצם, צעקות וצווחות, מדדים והשקעות, קבינט איצקוביץ החליט על הקמת מדד משיח שלישי מנייתי ושני שלישי אג"ח, ברגע האחרון החלה חלוקת לחמניות בצד השני, הקבינט פוזר ואלהו הלך לחפש מישהו שיקשיב. ברדיו...

נכנס לאולפנים החדשים בדיוק בין שתיים לארבע וביקש להודיע על ביאת משיח. לתדהמתו השדרן קפץ על המציאה, הציע לו אחזניות ופרץ לשיר המתנגן, "אנחנו כאן עם, איך קוראים לך?" -אלהו הנביא - "כן, עם אלהו הנביא, והוא מספר לנו לא פחות מכך שהמשיח מגיע מחר! חברים, עשרת הראשונים שמגיעים לטשולנ"ט הבלעדי ברחוב אלהו הגלעדי בביתר עלית ואומרים אלהו שלח אותנו, מקבלים צלחת טשולנ"ט בטעם בשר לווייתן חינם. בנוסף הקווים פתוחים עכשיו למי שרוצה לנחש מיהו המשיח, אפשר גם בווטסאפ, מי שינחש יזכה בסט מדהים של חליפה בעיצוב אישי חוג נעליים שכל בחורי הישיבות רוצים. הגמר הגדול מחר".

אתא בוקר וגם לילה, פנה יום והגיע ערב, למחרת הגיע משיח, ניסה לגלות את בואו לעולם, לספר על גאולת ישראל מיד צר, גם לו אף אחד לא התייחס. מתברר שהגאולה אינה תלויה רק במשיח, אין די בכך שנשמע שיש גאולה, צריך גם שנסיכים להקשיב.

מחלוקת. ישיבה מלאה בבחורים השוקדים על תלמודם, בלי ביטול תורה, או זלזול במי מחכמי ישראל.

שלהי סדר א' ובית המדרש מלא, חשמל באוויר, בחורים שקועים בתורה. אלהו בירר מיהו הגבאי ופנה אליו, אפשר להודיע על ביאת משיח? הגבאי החביב התקפד, משיח? מי אתה? מי שלח אותך? מי המשיח? על מה אתה מדבר? החסרי משוגעים אנחנו? תפסיקו להמציא משיחים, זה נמאס! אלהו

עיצוב AI: ספי רייקינד

הבהיר שכאן מדובר על המוצר האמיתי, המשיח שחיכו לו, אבל הגבאי לא השתכנע. "אי אפשר להפריע למאות בחורים לתמוד, כי אתה חושב, סליחה, אתם חושבים, שאתם יודעים מי המשיח."

אלהו ניסה להוכיח ולהסביר, אבל הגבאי קטע את דבריו. "אל דאגה, יש כללים ברמב"ם מיהו משיח, דבר איתי אחרי שיקבץ את נדחי ישראל ויבנה את בית המקדש, במקרה כזה תקבל ממני חמש דקות להודעה לפני מנחה, סגרנו?".

הגיע הזמן לפנות להמון העם, אלהו ניגש לאיצקוביץ והכריז "הנה משיח בא, שובו מדרכיכם הרעים". מאות סקרנים התגודדו סביב: "אם משיח בא, מה זה אומר לגבי המכסים של טראמפ?" בירר מומחה גיאו פוליטי בן חמש עשרה. "ברור שהם ישארו" התלהם יהודי מבוגר "נראה לך שהמשיח יפגע בטראמפ? ייתן לפרוגרס להשתלט? אין סיכוי!! המשיח יסגור את החקירות נגד ביבי, פטר את היועצת, יכניס את ראש השב"כ

איש לא זיהה את ההלך, תרועת חצוצרות לא קידמה את בואו. בדד הוא פסע בעליות לירושלים, מתרחק מהנת"צ שגדל פרע ומשתלט על הכבישים. אם לא הייתה זאת ירושלים, בטח היה סופג מבטים, אבל כאן, יהודי עם זקן וזר עור הוא מחזה נפוץ. הוא לא הופתע, חלפו שנים רבות מאז ביקורו האחרון בעיר כשאסא מלך כאן. הוא אמנם מבקר כאן כל יום, מגיע לבריתות, אבל זה משהו אחר. לא רואים אותו, אף אחד לא שם לב. ביקורים גלויים? רק למתי מעט, והם לא מספרים. להגיע לעיני כל? זה היסטוריה. מצד שני לא כל יום גאולה, שנים חיכו כולם לרגע, והוא בא, כן הוא בא.

אלהו הנביא הופיע, נשלח להודיע מראש, להזכיר לעם לשוב, להתחבר, לחזור אל ה' יתברך, מחר הוא בא, הגואל, מחר הוא כאן. היכן בית הדין הגדול? הוא חיפש ושאל. יש רבים ענו עוברים ושבים: הגדול, המרכזי, החשוב, לכל מקהלות החרדים, מיסודם של גדולי ישראל, אולי תמקד את השאלה? "הגדול יש רק אחד" ענה אלהו, אותו אני צריך. יהודי יקר התנדב לבדוק בנטו וויז אותו הוא מחזיק בסתר, ואישר את דבריו. זה בירושלים. כתוב על הקיר היכל שלמה, תמצא את זה בקלות.

אלהו המריא לבית הדין הגדול, ואף הספיק את שעות הפתיחה. היה קשה בלי תור, אבל הוא התחזה לבעל מענן והתגנב פנימה. באופן מפתיע למרות פגישותיו התכופות עם צדיקים אלו ואחרים, את הנוכחים שם הוא לא הכיר. "אני אלהו" הצהיר "מספר זהות ומספר תיק בבקשה" ביקש הספרא דדיינא בקול עייף, "לא, אני אלהו התשבי, באתי לבשר על משיח בן דוד, הוא כאן מחר".

"עוד אלהו" נאנח אב בית הדין "איזה מספר הוא? השלישי החדוש? בסדר, קיבלנו את דבריך, אתה יכול לצאת". המבשר היה צריך לבשר, הוא הבין שמכאן לא תצמח הישועה והמשיח בדרכו.

אם אין בית הדין הגדול, אפשר ללכת לישיבה, בית המקדש של דורנו, שם נזרי הבריאה יקשיבו לקול פעמי הגאולה. איזו ישיבה אתם שואלים? לא אגלה, רק ארמוז שצריך ישיבה שאין בה ומעולם לא היתה בה